

Cluj, Septembrie 1968

Dragă Ionică,

Te felicit din tot subletul că ai ajuns aproape
ministru și îți doresc la mai mare și la mai bine
— care bine să ne treacă în urmă (chiar dacă n-ai n-ic!)

Te rog să ții minte pe cineva la Exif (caserie), de
unde urmează să îți se plătească șapte sute și ceva de
lei, drepturi de autor, pe care imbecilii de aici — eu
toate că le-am spus și scris, de cel puțin 4-5 ori adresa
ta —, încă nu au reușit să rezolve „problema”. Dacă ar
fi după mine, i-aș bate cu triplă udată, pentru jo-
cul cum îți fac datona.

În ce ne privește, am dat — în două zile — șapte exa-
mene diferite și continuu, cu succes, perseverență
și viteză, rezolvarea pînă la capăt și definitiv a situa-
ției mele universitare. Îndată ce închei acest capitol,
mi cere să fiu numit ministru al învățămîntului
sau ceva self mare în problemele culturale — dar dacă nu
se poate, mi s-ar solicita un post, undeva, la București.

Dar, căinud glumele pentru asta, te asigur că mi re-
zolv, cu încredere, situația universitară. Ce va mai fi, mi
vedea.

Săptămîna viitoare sper să te văd, și pe tine și pe
Mitică, la București.

Și, acum, să trec la altceva. La altceva, poate mai
important.

Planu este intermat la Dr. Lucaci, în condiții
foarte bune — dacă un asemenea termen poate fi

folosit aici? H este în revanșă. Supra cu inima și tinerie
să se înșirîască tenos, ase că va trebui să mărunte
la viața de secher. E și timpul, de altfel, să devină
„om serios”. A avut, aici, un fel de „civice” cu Daico-
vicu. El, Varin, îi găsește viața, îi dă tot felul de proporții
reale, îi cântă dedesubturi ce tînde la teorie. Cîm-
stă, fratele nostru mare, Varin, mănăiește, une-
ori, pe linia realității. Dar, s-o scutez. Este vorba de monu-
mentul Honz, Clorca și Crîșan. În discuția care a avut
loc, Daicoviciu găsea că, înaintea de acest monument,
ar trebui, în Cluj, o lucrare impresionantă și expresivă
pentru o idee foarte largă a istoriei noastre. Aceasta
lucrărie ar avea și sensul de a fi, cel puțin, la paritate
cu Măreș Corvinul. În consecință, sursele Daico-
vicu, înaintea de Honz la Cluj - care reprezintă
numai un moment din istoria noastră, moment
cu precădere legat de Ardeal, ar fi mai indicat
aici, imediat, un Măreș Viteazul, care, în inima
Transilvaniei, vorbește despre Patria întregă și în-
tegră. Nu tin să cîntec această idee - don-
prea mare pietruie pentru Varin -, așa că nu
aprecia singur ce este (sau nu) valoros într-o ase-
menea poziție. Fata noastră este că Varin - și,
într-un fel, partial îl înțeleg - vede în poziția lui
Daicoviciu un stînc rezultat al unei mîci-
ce „cabale”, răstăruite faptele și le dă false interpre-
tări. Au vrut să-l înșelăm cu Daicoviciu, nu au abso-
lut nimic cu Varin, fapt de care acesta din urmă
nu este deloc conștient. În plus, l-au determinat

pe daicovici să susțină așezarea lui Horia
în Făleac - lor pe care într-un plan și l-a
don't iu'tial. Dar meterul nostru, instabil,
a refuzat, se pare, a' a această salubritate. În consecință,
lucrurile stau ca ticnial lui Matcomed: iutic
cer și păruind. De altfel, ca să înțeleg, problema
nu numai că ne depășește, dar nici nu ne
interesează. Voriam, doar, să o cunoști - pentru a
o putea aborda cu toată luciditatea - dincolo de
subiectivitățile vorbite.

În rest, toate bune și frumoase, mi-e foarte
dor de tine și sper, să-mi aternuie acest dar prin
definirea fixare la București (cât mai curând!!).

Să uităm de micul divorț, să uităm de
bucuri mici, că pe tine te iubim și te iubim.

Sandy Carving